

sidste Tid. Hvem véd? Maaske kan han virkelig udvikle sig til en Gang at blive en ret antagelig Mand for Nanny. I hvert Fald troer jeg næsten, jeg vilde foretrække ham til Svoger fremfor f. Eks. Dyhring.«

»Hør, du er dog bleven en rigtig Kirsten Giftekniv, Jakobe,« sagde Fru Salomon. »Forleden var det Eva Fraenkel, du havde travlt med; og i Dag er det din egen Søster, du absolut vil gifte bort.«

Jakobe blev rød. Hun følte sig truffet af Moderens Ord.

»Ja, lille Mo'er,« sagde hun og lagde i sin Forlegenhed Haanden hen paa Moderens. »Du véd, det er nu en Gang gamle Jomfruers Svag-
hed.«

Det forholdt sig nu virkelig saaledes, at Per var bleven en særdeles hyppig Gæst i det Salomonske Hjem. Vistnok var det hovedsagelig Nanny, der saa uimodstaaeligt drog ham; men samtidig øvede ogsaa selve det ham fremmedartede Familjeliv, hvori han her fik Del, en stadig stærkere Tiltrækning paa ham. Jakobe var ikke den eneste, som havde lagt Mærke til den Forandring, der var foregaaet med hans Væsen i den senere Tid. En Aften, da han var gaaet, udbrød saaledes Nanny:

»Gud véd, hvad Hr. Sidenius egentlig tænker